

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30281/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Саша Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., село ..., чији је пуномоћник Небојша Ђукић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2910/22 од 13.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2910/22 од 13.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2910/22 од 13.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 3905/20 од 21.06.2022. године. ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му по основу уговора о закупу непокретности на име дуга исплати неисплаћену закупнину у износу од 790 евра са каматом прописаном Законом о затезној камати на валуту евро од 01.07.2020. године до исплате у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања, на име утрошене електричне енергије износ од 40.139,56 динара, на име комуналних услуга износ од 7.687,21 динар и на име трошкова одржавања стамбене зграде износ од 4.750,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.07.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име дуга за неисплаћену закупнину исплати износ од још 140 евра са каматом прописаном Законом о затезној камати на валуту евро од 01.07.2020. године до исплате у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 93.366,00 динара .

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2910/22 од 13.06.2023. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исту побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца ради дуга, у чињенично-правној ситуацији да су парничне странке закључиле уговор о закупу стана, да је тужени од децембра 2019. године престао да плаћа закупнину и иселио се из стана 01.07.2020. године, као и да су остали неплаћени рачуни за утрошену електричну енергију, комуналне услуге и одржавање стамбене зграде, због чега су нижестепени судови делимично усвојили тужбени захтев, позивом на одредбе члана 567, 569, 583. и 597. Закона о облигационим односима. Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. Због наведеног, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000

евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 30.10.2020. године, а вредност предмета спора је 164.841,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**